

[Alfred Hansen]

at de normale obligationskurser falder, renten stiger, beskæftigelsen falder og arbejdsløsheden stiger. Og det er jo de svage i samfundet, der kommer til at betale regningen for denne fallerede politik.

Statsministeren gjorde meget ud af i sin redegørelse at understrege, at der var kommet 150.000 flere i arbejde. Det er jo hverken i eksporterhvervene eller i importkonkurrerende erhverv, denne arbejdskraft er kommet i beskæftigelse. Faldet i beskæftigede fra 1970 til 1979 er 109.000 for landbrug og industri, hvorimod den offentlige sektor har forøget arbejdsstyrken med 304.000 fra 441.000 til 745.000. Men filosofien bag de offentligt ansattes forhold har jo også hos skiftende regeringer været, at det gør ikke noget, der er mange ansat i det offentlige, bare de ikke får for meget.

Jeg synes også, man kan advare venstre og de konservative, som fortsat ikke ønsker en statslig ØD-ordning, mod fortsat at fremture i kravet om statstilskud til erhvervslivet, for det er da klart, at jo mere man støtter erhvervslivet med skatteyderkroner, der er opkrævet hos lønmodtagerne, jo større bliver ønsket om at få medindflydelse på driften af disse virksomheder og del i overskuddet.

Jeg skal til slut kommentere statsministerens oplysning om og konstatering af de løbende forhandlinger med DUC. Vi har presset på længe fra retsforbundets side for at få disse forhandlinger afsluttet. Vi vil også ved denne lejlighed gerne tilkendegive, hvem vi mener der bør have uindskrænket råderet over de samfundsskabte værdier, hvad enten de findes under jorden eller under den del af havoverfladen, som tilhører Danmark, og jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger regeringen at sikre, at koncessionsvilkårene for olie- og gasudvinding bygges på princippet om samfundets ret til de naturskabte ressourcer, således at betaling for efterforskning og udvinding sker i forhold til den konkrete indsats, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår i de videre forhandlinger.

Flygaard (DR):

Finansredegørelsen viser, at det ikke står godt til med vor økonomi. Underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget vil blive større end først antaget og nærmer sig for 1981's vedkommende de 20 mia kr. Derved står en meget beskednen nedgang i underskuddet på betalingsbalancen til 15,5 mia kr., når vi tager tallet for 1981. Det må siges at være en beskednen gevinst, når arbejdsløsheden for 1981 forventes at blive 195.000. Det er sikkert rigtigt at korrigere momsprovenuets i nedadgående retning, men jeg står uforstående over for, at folk i 1981 skulle få råd til at købe den bil, som de ikke fik råd til i 1980. Jeg tror derfor, at finansministeren ville gøre klogt i at regne med et lavere provenu for 1981 for så vidt angår registreringsafgiften.

Statens renteudgifter forventes at stige med 3 mia kr. til 13 mia kr. for 1981. Det understreger alvoren i vor økonomiske situation, fordi en forøget renteudgift i meget høj grad formindsker muligheden for bevægelighed i den økonomiske politik, når man forlods skal betale for, at man har taget på kridt, og det er jo netop det, vi har gjort. Nationalbankdirektøren har i Berlingske Tidende for onsdag klart tilkendegivet, at man ikke kan fortsætte med de store underskud på statsbudgettet. Selv underskuddet før det korrigerede og større underskud er for stort, har nationalbankdirektøren klart givet udtryk for. Vi får stærkt voksende udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse og efterløn, og det bør give anledning til overvejelser, om der i alle tilfælde er en tilstrækkelig social baggrund for at udbetale de ydelser, som vi gør.

For så vidt angår arbejdsløshedsunderstøttelsen, bør man overveje en ordning, hvorefter staten garanterer en fast understøttelse til alle arbejdsløse, men at det derefter er op til de enkelte arbejdsløsheds-kasser selv at skaffe dækning for udbetaling af en yderligere arbejdsløshedsunderstøttelse. Der er ingen tvivl om, at ansvarligheden var større, da fagforeningerne gennem arbejdsløsheds-kasserne selv administrerede ordningen.

Man kunne også tænke sig en ordning, hvorefter ægtepar eller par ikke kan oppebære understøttelse, hvis man derved kommer op på en indkomst svarende til to gange garantilønnen.